

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2026 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie M. G. wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 15 października 2025 r., sygn. akt IX Ka 619/25, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Starachowicach z dnia 20 stycznia 2025 r., sygn. akt II K 908/24, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca uzasadnia potrzebę wstrzymania wykonania orzeczenia złożoną sytuacją rodzinną M. G.. Podnosi, że skazany ma na utrzymaniu dwójkę dzieci, nadto pod opieką dwójkę niepełnosprawnych rodziców. W sytuacji osadzenia - „dzieci i rodzina nie będą miały za co żyć, [gdyż] skazany utraci dobre zatrudnienie”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie

istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Należy wskazać, że samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające dla przyjęcia, iż konieczne jest wstrzymanie wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Wykonywany jest bowiem wyrok już prawomocny, a kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia już wykonanego orzeczenia i nie ma ona skutku suspensywnego. Nie może ten argument automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka istnieje podstawa do odstąpienia od domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego wyroku już na etapie rozpoznawania niniejszego wniosku. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacji za oczywiście zasadne.

Sąd Najwyższy nie neguje trudnej sytuacji rodzinnej i osobistej skazanego, jednakże okoliczności te mogą być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez niego z instytucji prawa karnego wykonawczego. Innymi słowy, tego rodzaju sytuacja może być ewentualnie przesłanką do ubiegania się o odroczenie wykonania kary bądź udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności w przypadku osadzenia w zakładzie karnym (art. 150 k.k.w. – art. 153 k.k.w.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]